



אסיר רכטמן בדרך לבלא

זה המערך ששלח את המיטרה נגדו.

שנאמר. במיפלגה הליברלית הכל אפשרי, אפילו בדיחה פרועה של הו כפאריל.

במיטרה יודעים, כי שתי פרשות השוחד שבהן הורשע ראש העיריה הקודם היו רק קצה הקרחון. בפרשה הראשונה הוא הורשע בקבלת שוחד מהקבלן אהרון גיבור, תמורת היתר שקיבל הקבלן להריגה של 140 מטרים רבועים — פנטהאון על גג בניין רחוב גורדון. רכטמן קיבל תמורת ההיתר 70 אלף לירות — או, כמחצית מערך הדירה בשוק. הפרשה השנייה, פחות חשובה, היתה קשורה בכרטיסי טיסה חינם.

מלבד זאת, הצטברו במיטרה עשרות תיקים בעניין טובות-ההנאה

מנדלוביץ. שירש את מקומו של רכטמן במועצת העיריה, כשזה הלך לבלא.

רבים ברחובות מודאגים מחזרת העקשנית של רכטמן לחיים הציר כוריים. הם זוכרים את הנוק שגרם לעיר, נזכרים בחלחלה באווירה שרשרה בימי בעיריה, כסדרים המזוהים שהיא הנהיג. הם גם יודעים כי במיפלגה הליברלית, המירלרלת, הית מתמטטת והמתמותת, הכל אפשרי. איש משרייה-המיפלגה, המתקוטטים ביניהם, לא יסרב לבטית שיציע לכרות עימו ראש אחד הסניפים.

המועד הסביר ביותר לבטית כזאת הוא השר פת, שמעמדו מעורער מאוד במיפלגה. בתיווכו של יהושע פורר,

## ניסים, שריר וכת זכו בהזדמנות מצויינת להדיח את מודעי מבכורתו במיפלגה. רכטמן יוכל לעזור להם

עשוי בהחלט לקום משולש-כוח פת פורר-רכטמן. אפילו שריהאוצר הליברלי החדש לא יצייץ ולא יסרב לשבת מול רכטמן, שהורשע בפלילים. כשזוהי מול שוהה, לפני שנתיים ניסתה הטלוויזיה לקבל את תגובתו על כך שרכטמן השתתף בציר בוועידת-המיפלגה. שריהמישי פטים דאו גימגם והתחמק מתשובה. למה לו להסתכסך עם עור עסקן, אולי הוא יודקק לו באחד הימים?

במצב המיוחד שנוצר בשבוע שעבר במיפלגה הליברלית יכול רכטמן לשחק תפקיד חשוב. יצחק מודעי, המנהיג המוכר של המיפלגה, סולק ממקור עוצמתו בממשלה, וכעת מסתמנת האפשרות כי שלושת השרים האחרים יעשו נגדו יד אחת, כדי להקטין קומתו גם במיפלגה. לא רבים זוכרים כי משה ניסים התמודד לא מכבר עם מודעי על ההנהגה. כעת יוכל לחזור על נסיונו זה, כשקלפיו טובים בהרבה, ולזכות גם בתמיכתם של פת ואברהם שריר. במיקרה כזה, התייצבות של עסקן, השולט באחד הסניפים, לצד יריבי מודעי, לא תסולא בפז.

את המצב הפנימי במיפלגה חשפה היטב בדיחה שהתפרסמה לפני שבועיים. ברו באפריל. המקומון כאן רחובות יצא במוסף מיוחד, שגילה: „יצחק מודעי ידח מן הממשלה את גידעון פת, וכמקומו ימנה את יחזקאל הרמלך“. הבדיחה עשתה לה כנפיים, הפכה לשמועה וקיבלה חיים משל עצמה, עד שבסניפים מרוחקים התי ייחסו אליה כעובדה. הרי היריבות בין פת למודעי היא מן המפורסמות, כך גם הירידות בין מודעי להרמלך. לבעיה הטכנית הפעוטה, שרק ראשיה-הממשלה יכול לפטר שר, איש לא שם לב. הוא

### שיטת הפתקים

כדי להבין את ממדי הבעיה: החריגות שנעשו היו מתוכנית אב זמנית, שצפתה כי ברחובות יהיו 200 אלף תושבים בשנת 2000. היום, אחרי שמישרר-הפנים וההנהלה החדר

לאחרונה באחת הארוחות האלה, שבהן הירצה השר הליברלי. אחרי כך ניצל את ההזדמנות לנאום ארוך, שיקרו שכה והלל לעצמו.

בימה ציבורית אחרת המשמשת אותו היא המקומון כאן רחובות. שהעמיד לרשותו טור, בשם דעתו של רכטמן. רכטמן היה מוכן להתאמץ הרבה כדי לזכות בטור זה. כשנתגלעה מתיחות בין עורכי השבועון לראשי העיריה הנוכחי, בגלל חובות מתקופת מערכת-הבחירות, התייצב רכטמן אצל העורכים והציע להם את שרותיו הטובים. הוא אפילו התנדב להסיע את העורך, שאין כירו רשיון נהיגה, לכל מקום, לעזור לו בהעברת גליונות החינוך מבית-ההפוסט — ובלבד שיתן לו רישת-רגל בעיתונו.

בטורו הוא עושה, כמוזן, השבח עם הנהלת העיריה הנוכחית. „מדוע אין מקומות-הניהג ברחוב גורדון? זעק מתוך הנחה שזיכרונם של הקוראים קצר, ולא ישימו לב מי באמת אחראי למחדל. „מדוע אין הסדר לתורנויות לילה בין בתי-המיקחת בעיר? זעם, בדיוק בשבוע שבו הושג הסדר בעניין זה. ההנחה שלו היתה כי שבוע אחר כך, כשיפעלו כבר בתי-המיקחת תורניים, יוצר הרושם כי מאמרו הוא שתרם לפיתרון הבעיה.

ראשיהעיריה הנוכחי אמר כבר מזמן את דעתו הברורה על רכטמן. בבחירות 1978, כשפנה אליו שימחה ארליך המנוח להתייצב כמועמד הליכוד בבחירות האישיות, היה בפיו תנאי אחר: רכטמן — שעמד אז לדין, אבל טרם הורשע — לא יוצב כלל ברשימת הליכוד למועצה.

הרחובות המזיעים נפקקיי-תנועה מקללים את רכטמן, אינם מוכנים לראותו שוב בפניה פוליטית. אותם שנהנו בתקופתו שמחים מאוד לשובו, משבחים אותו על הריצותו הרבה, על זיכרונו המופלג ואומרים כי הוא טיפוס עצמי וחביב. במיפלגתו אין מביעים כל דיעה: שם מצפים קודם לראות עם מי הוא יתחבר.

העיריה כולה התנהלה בשיטת הפתקים, ממש כפי שהתנהלה ההסי תדרות, על-פי האגדה, בימי טרם מדינה.

רוב הפניות — והפתקים בעיקר בותיהם — היו בעניין פטור חלקי-או מוחלט מתשלום מיסים עירוניים. העובדה המשעשעת היא, כי לא כל אותם פטורים ניתנו לפנים משורת-הדין. גם אותם שיכלו לקבל פטור כזה או אחר כדי, לא ידעו כלל את זכויותיהם ונעזרו בפתקים של ראשי העיריה. וזה, מה איכפת היה לו שהפונים יחשבו כי זכו בפרוטקציה ויחזיקו לו טובה?

היחס לרכוש העירוני היה מחפיר, כל עובד עיריה, וגם סתם תושב בעלי קשרים, יכול היה לקבל צויר-עיריה לצרכיו הפרטיים: טנדר להובלה כעת מעבר דירה, שרשרות-אוראה („גירד לנדות“) לשמחות מיטפתיות, כדי לקבל כל זאת, לא היה עליו אלא להצטייד בפתק מראשיהעיריה. רכטמן הוא בעל עור של פיל, במשך שנים צעק כי הוא חף-מפשע, וכי פרשת-השוחד לא היתה אלא עלילה פוליטית. זה המערך ששלח את המיטרה נגדו, נהג לומר גם אחרי שיצא מהכלא, „כדי לפגוע בהצלחה שלי, עוד תוכח הפותי!“

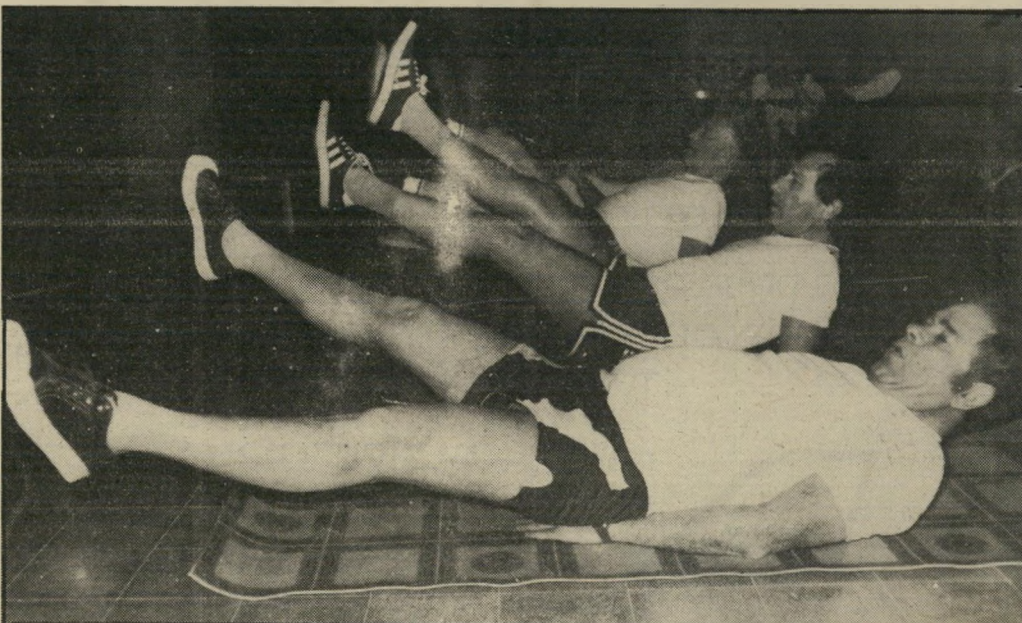
בשנתיים האחרונות, כשנוכח לדעת כי איש אינו מתרשם מיטעונו זה, אימץ לעצמו סיגנון חדש: „או התחלקתי פעם, מה יש?“ שאפתנותו גרמה לו להידחק לכל אירוע ציבורי בעיר. גם כאשר הנוכחים גילו מבוכה למראהו, כך, אטיאט, הוא הרגיל את הכל לנוכחותו המחורשת, לארוחות-הצהריים של המועדון הכלכלי-מיסחרי, בימי שישי, שאליהן נהוג להזמין להרצאה אישיות ממלכי-תית, הוא מקפיד להופיע. הוא תמיד הראשון הקופץ לשאלה, להעיר משהו, להזכיר למאזינים — פרסנים, סוחרים וקבלנים — את קיומו. „בהזדמנות זאת אני רוצה להודות לשר פת על פועלו למען עירנו.“ אמר

שה של העיריה עשו סדר בכלגאן וקבעו תוכנית חדשה, צופה התוכנית, ה/ה 2000. מירב של 107 אלף תושבים בסוף המאה.

בעיה אחרת שמלוא ממדיה התגלו רק אחרי שרכטמן כבר ישב במעשיהו היתה שיטת הפטרנליזם.

לתדהמתו כי מדי יום צובאים על רלת-לישכתו עשרות תושבים, ובפניהם בקשות שונות ומשונות. אצל רכטמן למרו התושבים כי עם כל בעיה יש לפנות לראשיהעיריה. הוא האיש המסדר את הכל.

הסתבר כי רכטמן נהג לגלות רוחבי לב ונדיבות, נענה כמעט לכל פונה, והיה נותן לו פתק בכתיב-ידו, ושולחו למחלקה העירונית הנוגעת בדבר.



רכטמן מתעמל בכנסת (לדו: השר אמנון רובינשטיין ובנימין הלוי) שריהמישפטם גימגם — למה לו להסתכסך עם עסקן, אפילו הוא עבריין פלילי?